

4 Mill. Kr. Om samtlige 9 Mill. Kr. eller lidt over, som Reservepensionsfonden ejede, vare til Stede kontant eller i rentebærende Papirer, blev ikke berørt under Forhandlingerne; det var jo ogsaa af ganske underordnet Betydning, eftersom den Del deraf, som overgik til Brandforsikringsfonden, efter Ministerens Fremstilling beregnede til at bære en Rente af $3\frac{1}{2}$ pCt., og Resten jo skulde inddrages i Statskassen (Kassebeholdningen). saa at det i alt Fald blev denne, der kom til at oppebære Renten deraf for Fremtiden.

Af Statsregnskabet for 1905—06 S. 32 fremgaar det, at Reservepensionsfonden den 31. Marts 1906 ejede Kr. 9,314,471,11 hvoraf *Tilgodehavendet hos Statskassen* udgjorde . . . . . — 5,604,676,73 medens Resten . . . Kr. 3,709,794,38 var anbragt i forskellige Kreditforeningsobligationer m. m.

Reservepensionsfonden er oprettet ved Lov Nr. 65 af 12. April 1892 § 21, hvori det hedder, at Finansministeren bemyndiges til *paa Statskassens Vegne at overtage „Pensionskassen for de ved de tidligere sjællandske Statsbaner fast ansatte“* med dens Aktiver og Passiver, samt at der „af fornævnte Pensionskasses beholdne Formue ved dens Overgang til Statskassen“ i Forbindelse med visse opsparede Beløb „*oprettes et særligt Reservepensionsfond, der forvaltes af Finansministeren.*“

Det er intetsteds foreskrevet, at Fonden skal forrentes med 5 pCt.

I Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag er det ej heller anført, at der er nogen Lov, hvorefter saadan Forrentning skal ske. Derimod hedder det, at Fonden hidtil „under Hensyn til dens Oprindelse og i Lighed med den øvrige indenlandske opsigelige Statsgæld, der tjener til Alderdomsforsørgelse for Bestillingsmænd“, har været forrentet med 5 pCt. p. a.

Hermed sigtes der til Lov Nr. 63 af 1. April 1871, som bestemmer, at visse Bestillingsmænds Bidrag til Forsørgelse for dem og deres efterladte kunne forblive indestaaende i Statskassen til Forrentning

med 5 pCt. aarlig, samt til Lov Nr. 35 af 29. Marts 1878, hvori det hedder:

„Finansministeriet bemyndiges til at modtage i Statskassen til Forrentning med 5 pCt. aarlig de Afdrag, der indeholdes til Alderdomsforsørgelse m. v. i de under Statsbanerne hørende Bestillingsmænds Lønninger.“

Men ingen af disse Lovbestemmelser angaar Reservepensionsfonden, om hvis Forrentning der hverken ved dens Oprettelse eller senere er givet nogen Lovbestemmelse.

Reservepensionsfondens ovennævnte Tilgodehavende hos Statskassen opførtes i Statsregnskabet under „den opsigelige indenlandske Gæld“. Det var en ren *Boggæld*, o: der var ikke af Statskassen udstedt noget Dokument til Fonden for dennes Tilgodehavende. Det Beløb, som Statskassen paa samme Tid skyldte for modtagne Afdrag paa andre Bestillingsmænds Lønninger til deres Alderdomsforsørgelse i Henhold til nævnte Lov af 1871, udgjorde 235,453 Kr. 28 Øre, jfr. Anmærkninger til Statsregnskabet for 1905—06 S. 209.

Da Loven om Oprettelse af en Statsbrandforsikringsfond nu bestemte, at Reservepensionsfondens Midler „*inddrages i Statskassen*“, angik denne Inddragelse *dels* de ovennævnte Kreditforeningsobligationer og deslige, *dels* sidstnævnte Fonds Tilgodehavende hos Statskassen, de 5,604,676 Kr. 73 Øre. Statskassen blev altsaa nu *Ejer* af de Penge, som den hidtil i Henhold til Loven af 12. April 1892 havde *forvaltet* for — hvilket her vil sige *skyldt* til — Reservepensionsfonden. Ethvert Spørgsmaal om *Forrentning* af Pengene bortfaldt altsaa, thi det strider mod Forholdets Natur at tale om at svare Rente til sig selv af Penge, som man ejer.

Ikke desto mindre opretholdt Finansministeriet — jfr. Bemærkningerne til Lovforslaget — den *Fiktion*, at de 5,604,676 Kr. 73 Øre vedbleve at være en „Del af den almindelige indenlandske Statsgæld“, samtidig med, at de vare at „betragte som et almindeligt Formueaktiv i Statskassens Haand“.

Men ligesom Pengene ved at *inddrages*